

Barnevern på bortebane

Barnets beste - ja, ja det høres bra ut i debatt.

Etter å ha frekventert som advokat i fylkesnemnda og domstolene i en 20 år-periode, er det terminert at det offentlige tenker på barnets beste. Men det tenkes tidvis på hva som i læreboken står som barnets beste. Når så det mest forferdige skjer, at det kommer inn en eller annen skoleflink psykolog, uten sosial omgang verken med familie eller venner, og forteller fylkesnemnda eller en dommer hva som er til barnet beste, da går det galt. Nettopp fordi verden er delt i to, hvor den ene er når barnevernet har rett, og hvor narkomane og fyllesvin ikke er i stand til å ivareta sine barns oppvekst. Men den andre verden, hvor mor og/eller far kjemper for sine biologiske barn, har mangan barnevernkonsulent i ettertid fortalt at de ble instruert om hva som skulle sies og forklares til fylkesnemnda eller retten, og understøtte det syn barnevernledelsen hadde inntatt. Barnevernet synes tidvis å bruke 90 prosent av sin tid på 10 prosent av sakene, og barnet er da ikke lenger sentralt.

Knut Ove Soltvedt

Kan mulla Krekar svare?

Det hadde vært fint om mulla Krekar kunne ha kommentert opplysningene fra Dagbladet 5.1, der en gutt på 19 år forteller om rådene fra Ansar al-Islams instruktør: «De sa at hvis jeg begikk selvmord i Guds navn, ville jeg komme til paradiset». Så ble gutten isolert i flere dager for å be, deretter videofilmet, mens hans leste i Koranen, og fortalte at han «skulle selge sin sjel til Gud for paradiset og alt det gode der.»

Går mulla Krekar god for en slik tankegang? Kunne han sjøl ha vært en slik instruktør? Hvis ja, må vel dette være straffbart i vårt land, siden sjølmordsaksjonene fører til drap på uskyldige. Altså oppfordring til kriminell handling.

Ikke engang våre forfedres tro på at de kom til Valhall hvis de falt i kamp, var så primitiv som denne oppfatningen av paradiset. De holdt seg tross alt til slagmarka. Men dessuten er det 1000 år siden en slik oppfatning ble avleget i Norge.

Jens Wollebæk